

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2012 r. — Virgin Atlantic Airways przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/12)

(2012/C 295/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Virgin Atlantic Airways Ltd (Crawley, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Green, QC oraz K. Dietzel, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie COMP/M.6447 (IAG/bmi); i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa przez pozwaną poprzez nieuwzględnienie istotnych informacji dotyczących warunków konkurencji, które by panowały, gdyby nabycie nie miało miejsca, co pozwoliło Komisji ocenić nabycie w świetle mniej korzystnej sytuacji konkurencyjnej niż ta, która by rzeczywiście istniała. W szczególności Komisja popełniła błąd w ocenie: (i) pakietu czasów na start lub lądowanie (slots) sprzedanych IAG/British Airways przez bmi we wrześniu 2011 r.; oraz (ii) czasów bmi na start lub lądowanie, na których zostało ustanowione zabezpieczenie na rzecz IAG/British Airways w zamian za przedpłatę w wysokości 60 mln GBP na poczet ceny kupna dla bmi.
- 2) Zarzut drugi oparty na popełnieniu przez pozwaną szeregu błędów rzeczowych i nieuwzględnieniu istotnych informacji w związku z oceną wpływu nabycia na stopniowy wzrost czasów na start lub lądowanie (i siły rynkowej) przysługujących IAG bądź wywieranej przez IAG w Londynie Heathrow po nabyciu.
- 3) Zarzut trzeci oparty na popełnieniu przez pozwaną szeregu błędów i nieuwzględnieniu istotnych informacji w celu zidentyfikowania lub wykluczenia innych horyzontalnych rynków oddziaływania.

4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu przez Komisję prawa poprzez: (i) niepodjęcie II fazy dochodzenia; oraz (ii) zaakceptowanie zobowiązań, które nie pozwalają rozwiązać poważnych wątpliwości stwierdzonych przez Komisję.

5) Zarzut piąty oparty na naruszeniu przez pozwaną prawa poprzez nieprawidłowe stwierdzenie, że stosunki prawne między IAG a, odpowiednio, Iberia i British Airways wchodzą w zakres stosowania art. 5 ust. 4 rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾, co pozwoliło Komisji dojść do wniosku, że nabycie stanowi koncentrację „o wymiarze wspólnotowym” dla celów art. 1 tegoż rozporządzenia i że jest ona właściwa do kontroli nabycia. Decyzja jest zatem ultra vires.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-345/12)

(2012/C 295/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Niderlandy) Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Szwecja) i Eka Chemicals AB (Bohus, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak i R. Wesseling)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2012) 3533 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. oddalającej wniosek o zachowanie poufności w odniesieniu do sprawy COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty tytułem żądania głównego i dwa zarzuty tytułem żądania ewentualnego.

- 1) W zarzucie pierwszym strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia i prawo skarżących do dobrej administracji, wynikające z art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że opublikowanie rozszerzonej, niepoufnej wersji decyzji w sprawie nadtlenu wodoru i nadboranu sodu stanowi naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku zachowania poufności, wynikającego z art. 339 TFUE i rozwiniętego w rozporządzeniu nr 1/2003⁽¹⁾, rozporządzeniu nr 773/2004⁽²⁾ oraz obwieszczeń Komisji w sprawie współpracy z 2002 r. i 2006 r.⁽³⁾.
- 3) W zarzucie trzecim strona skarżąca utrzymuje, że opublikowanie rozszerzonej, niepoufnej wersji decyzji w sprawie nadtlenu wodoru i nadboranu sodu, która zawiera informacje pochodzące ze złożonego przez skarżące wniosku o złagodzenie sankcji, narusza zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżących oraz prawo do dobrej administracji wynikające z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 4) W zarzucie czwartym, który ma zastosowanie o tyle, o ile można uznać, że decyzja Komisji zawiera dorozumianą decyzję o udzieleniu dostępu do pewnych informacji na podstawie rozporządzenia w sprawie przejrzystości⁽⁴⁾, strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia i prawo do dobrej administracji, wynikające z art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 5) W zarzucie piątym, który ma zastosowanie o tyle, o ile można uznać, że decyzja Komisji zawiera dorozumianą decyzję o udzieleniu dostępu do pewnych informacji na podstawie rozporządzenia w sprawie przejrzystości, strona skarżąca utrzymuje, że opublikowanie rozszerzonej, niepoufnej wersji decyzji w sprawie nadtlenu wodoru i nadboranu sodu narusza rzezone rozporządzenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu (Dz.U. L 123, s. 18).

⁽³⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3) oraz obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Afepadi i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-354/12)

(2012/C 295/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi) (Barcelona, Hiszpania), Elaborados Dietéticos, SA (Hiszpania), Nova Diet, SA (Burgos, Hiszpania), Laboratorios Vendrell, SA (Hiszpania), Ynsadiet, SA (Madрид, Hiszpania) (przedstawiciel: P. Velázquez González, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności motywów 11, 14 i 17 rozporządzenia Komisji (UE) nr 432/2012 ze względu na to, że wywołują poważną szkodę dla interesów skarżących;
- ze względu na potrzebę pewności prawa, orzeczenie, że odrzucenie przewidzianych w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady oświadczeń dotyczących właściwości zdrowotnych winno być dokonywane w drodze aktu normatywnego;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 16 maja 2012 r. Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie (UE) nr 432/2012 ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci.⁽¹⁾ Jest to rozporządzenie wykonawcze rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności.⁽²⁾

Skarżące podnoszą na poparcie swej skargi naruszenie zasady pewności prawa.

Twierdzą one w tym względzie, że, pomimo przeprowadzonych prac, określone w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 uprawnienie Komisji do sporządzenia wspólnotowego wykazu dozwolonych oświadczeń nie zostało wykonane w całości ze względu na to, iż nie wszystkie z poddanych ocenie EFSA oświadczeń zdrowotnych stały się przedmiotem decyzji zatwierdzających. Istnieje zatem cały szereg oświadczeń, które należy poddać pierwszej lub też kolejnej, pogłębionej, ocenie; należą do nich m. in. oświadczenia dotyczące substancji pochodzenia roślinnego, używanych zazwyczaj przez skarżące do wytwarzania produktów żywnościowych.